

1923

Eitt uppiskoyti til sálmalbókina »Sálmar« kemur út. Talið av sálum er nú 179.

1923

Victor Danielsen letur úr hondum skaldsøguna »Hin trúfasti lovarin«, sum hann hevur týtt úr donskum eftir J. R. Cacaduff

1926

Umframt »Songbók fyri børn« letur Victor Danielsen úr hondum bókina »Fra vantroen til Kristus«, sum hann hevur týtt úr enskum til danskt

Orðið heldur mæð á lívi

- Eyguni er enn góð, og tí kann eg framvegis lesa í Bíbliuni hvønn einasta dag. Og tað geri eg við gleði, sigur 92 ára gamla Brynhild Absalonsen, sum er ættað av Viðareiði. Hon var 32 ár, tá hon fyrstu ferð kundi lesa í Bíbliuni, sum Victor Danielsen hevði týtt til føroyskt

Bíblían

- Bíblían betýðir ótrúliga nógv fyri meg, sigur Brynhild, sum gjøgnum árin hevur lært seg fleiri partar av Bíbliuni uttanat.

At Bíblían er ein natúrligur partur av gerandisdegi hennara, er óneyðugt at siga við orðum. Hetta er eitt tað fyrsta, ið tann fær eyga á sum vitjar í heiminum hjá dóttrini Elsu í Skorini í Havn: Her er eingin orsök at skammast við Jesus frelsara sín, orð hansara og alt tað, sum hann hevur gjørt fyri hana.

Heilt frá ungum árum av, og ikki minni á ellisárum, hevur hon kunnað glett seg um orðini í Sálm 119, har tað stendur soleiðis í ørindi 50: »Tað er troyst mín í vesældóminum, at orð Títt hevur hildið mæð á lívi«.

- Hetta er eitt óalmindiliga gott ørindi, - ja, hetta er eitt av lykkaorðunum í mínum andaliga lívi, sigur hon álvarsom.

Hóast hon í farna mánaði fór um tey 92 árin, hevur hon altíð Bíbliuna liggjandi opna á stovuborðinum, saman við sangbókini »Songbók Guds Fólks«. Fyri Brynhild var arbeiðið



- Victor Danielsen hevur eitt sera gott mál, sigur 92 ára gamla Brynhild Absalonsen. Bíblían er ein natúrligur partur av gerandisdegi hennara

hjá Victor Danielsen at týða Bíbliuna og sálmar í hundræðali av ómetaligum týðningi.

- Eg varð leidd á møtir av foreldrum mínum, og eri sostatt vaksin upp við tí andaliga. Sangurin hevur altíð verið mæð ein gleði, og hesa gleðina eigi eg enn,

sigur Brynhild við einum brosi.

Hátíðardagur

Heilt frá ungum árum dámdi Brynhild sera væl at lesa – fyrst danskar bækur, og seinni tær føroysku.

- Eg hevði lisið nógv

í teirri donsku Bíbliuni, tá umsetingin hjá Victor kom út. Eg var glað fyri ta donsku, og dámdi hana sera væl. Men eg hugsaði sum so, at tað var gott hjá tí yngra fólkinum at fáa eina Bíbliu á føroyskum máli, sigur Brynhild, sum so líðandi eisini fór at brúka

Bíbliuna hjá Victor í dagliga bíbliulestri sínum.

Áðrenn Bíblían kom út varð gingið hús úr húsi kring landið, eisini á Viðareiði, at biðja fólk um at tekna seg fyri teirri nýggju týðingini, soleiðis at peningur varð at geva hana út.

Sjálv minnst Brynhild ikki lýtuna, tá hon, sum 32 ára gomul fyrstu ferð helt eini heilari Bíbliu á móðurmáli sínum í hondini, men eingin ivi var kortini um, at hetta ein hátíðardagur fyri tjóðina.

Faðir hennara og Victor Danielsen vóru vinmenn og skrivað eisini sínámillum. Vinskapur teirra var góður, at Victor gjørdi ikki mætari enn at senda vinmanni sínum á Viðareiði eitt óalment eintak av Bíbliuni árið fyri at hon kom út alment.

- Hetta eintakið frá 1948 er til enn, greiðir Brynhild frá.

Stutt og greitt

Í heiminum hjá Brynhild á Viðareiði var tað so, at Victor Danielsen plagdi altíð at verða inni hjá teimum, tá hann helt møtir í bygdini. Hann var ikki bara ofta á vitjan, men steðgaði stundum eisini leingi.

Tað var tí kanska heldur ikki av tilvild, at tað var í hesi bygdini at Victor hitti konu sína, Rikku, sum tænti her í mong ár. Lagnunnar speisemi vildi tað eisini soleiðis, at tey hittust í norðastu bygdini í landinum, hóast bæði vóru ættað úr Søldarfirði.

Áðrenn Victor giftist við Rikku í 1920, var hann ein heilan vetur á Viðareiði, og eitt skifti helt hann eisini ókeypis kvøldskúla í bygdini. Hesin kvøldskúlin

